



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **BG Technik cs, a.s.**
sídlem U Závodiště 8/251, Praha 5 – Velká Chuchle
zastoupen advokátkou JUDr. Valerií Vodičkovou
sídlem Vodičkova 40, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, č.j. 13154/2022-900000-311,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, č.j. 13150/2022-900000-311,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, č.j. 13142/2022-900000-311

takto:

- I. Věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Af 14/2022, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, č.j. 13154/2022-900000-311, dále pod sp. zn. 22 Af 15/2022, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, č.j. 13150/2022-900000-311 a dále pod sp. zn. 22 Af 16/2022, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, č.j. 13142/2022-900000-311, **se spojují** ke společnému projednání, přičemž nadále budou vedeny pod **sp. zn. 22 Af 14/2022**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. V řízeních se **pokračuje**.

III. Žaloby se **zamítají**.

IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. V posuzované věci jde o celní sazební zařazení elektrického vozíku SELVO 4800 a SELVO 4250. Mezi žalobcem a žalovaným je sporné, zda jde o „vozík pro invalidy“, na nějž dopadá nulové dovozní clo nebo zda jde o vozidlo pro přepravu osob obecně, na nějž dopadá desetiprocentní clo.
2. Žalobce dovezl elektrické vozíky do ČR opakovaně a podal celní prohlášení, v němž navrhl zařadit dovezené vozíky SELVO 4800 a SELVO 4250 do sazebního zařazení podpoložky 8713 90 00 kombinované nomenklatury se sazbou dovozního cla ve výši 0 %. Celní úřad jako správní orgán 1. stupně dospěl k závěru, že předmětné vozíky náleží do podpoložky 8703 10 18 kombinované nomenklatury se sazbou dovozního cla 10 %. Vzhledem k tomu Celní úřad zahájil řízení ve věci doměření dovozního cla a vydal dodatečné platební výměry, proti nimž podal žalobce odvolání. O podaných odvoláních rozhodl žalovaný a žalobce napadl tato rozhodnutí jako nezákonná žalobami. Konkrétně ve věci sp.zn. 22 Af 14/2022 jde o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, č.j. 13154/2022-900000-311, žaloba byla soudu doručena dne 28. 4. 2022, ve věci sp. zn. 22 Af 15/2022 jde o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, č.j. 13150/2022-900000-311, žaloba byla soudu doručena dne 28. 4. 2022, ve věci sp. zn. 22 Af 16/2022 jde o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, č.j. 13142/2022-900000-311, žaloba byla soudu doručena dne 28.4.2022. Všechny žaloby obsahují shodné žalobní námitky a jde o posouzení stejné otázky, tj. sazebního zařazení vozíku SELVO, proto je krajský soud spojil ke společnému projednání.
3. Žalobce napadl výše uvedená rozhodnutí jako nezákonná a požadoval jejich zrušení, což odůvodnil následujícími žalobními námitkami, totožnými ve všech třech žalobách. Dle názoru žalobce se žalovaný dopustil právě retroaktivity, která má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, a to aplikací prováděcího nařízení Komise EU č. 2021/1367 ze dne 6. 8. 2021, které vstoupilo v platnost dne 6. 9. 2021. Všechna (tři) rozhodnutí správního orgánu 1. stupně totiž byla vydána před přijetím citovaného nařízení Komise.
4. Druhou žalobní námitkou žalobce tvrdí, že žalovaný v rozporu se zásadou právní legitimacy a právní jistoty vyčkal s rozhodnutími o odvolání až do vydání citovaného nařízení Komise, neboť jinak by byl nucen rozhodnout v souladu s judikaturou správních soudů.
5. Třetí žalobní námitkou žalobce namítl, že žalovaný vytvořil na základě subjektivních ničím nepodložených domněnek z deklarovaného zboží žalobce zcela jiné zboží tak, aby ho mohl následně zařadit do jiné kategorie a odůvodnit to vývojem a výsledky expertních jednání orgánů EU ve věci sazebního zařazení zboží. Toto jednání žalovaného je projevem nepřipustné libovůle a překročení mezí správního uvážení, což má za následek nezákonnost rozhodnutí a je důvodem pro jeho zrušení.

6. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce uvedl, že deklarované zboží – vozík SELVO 4800 (i SELVO 4250) splňuje zákonem stanovené podmínky pro zdravotnický prostředek a žalovaný není kompetentní k tomu, aby rozhodoval o tom, zda se jedná o zařízení určené pro invalidy či nikoliv.
7. V páté žalobní námitce žalobce konstatoval, že bez ohledu na existenci nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 se zboží žalobce zařazuje dle dosavadní judikatury do čísla 8713 KN a celní orgány včetně žalovaného jsou povinny toto zařazení respektovat. Zařazením deklarovaného zboží v rozporu s dosavadní judikaturou se žalovaný dopustil nezákonného postupu a porušení subjektivních práv žalobce, je to projevem porušení zásady rovnosti a legitimního očekávání, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
8. Další žalobní námitkou žalobce tvrdil, že tím, kdo určuje účel zboží, není Komise EU, Výbor pro celní kodex ani celní úřady, ale jsou to právě vnitrostátní orgány a jimi vydané dokumenty a konečně samotný charakter a způsob využití zboží.
9. V poslední námitce společně pro všechny tři žaloby žalobce namítl, že správní orgán 1. stupně i žalovaný se dopustili ve správním řízení se žalobcem účelových průtahů, které svým významem mají za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
10. V žalobě ve věci sp. zn. 22 Af 14/2022 žalobce dále uplatnil jako námitku své tvrzení, že při vydání napadeného rozhodnutí došlo k procesnímu pochybení na straně žalovaného, neboť žalovaný potvrdil napadené rozhodnutí, ale ve výroku nezamítl odvolání žalobce. Dalším procesním pochybením je, že nedošlo k vyřízení stížnosti žalobce ze dne 4. 1. 2020.
11. V žalobě ve věci sp. zn. 22 Af 15/2022 a 22 Af 16/2022, jež se obě týkaly vozíků SELVO 4250, vznesl žalobce námitku, že i kdyby bylo možné nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 aplikovat na vozík SELVO 4800, není možné jej aplikovat na vozík SELVO 4250, neboť parametry tohoto typu vozíku neodpovídají výše citovanému nařízení, když vozík SELVO 4250 je menší, lehčí a pomalejší než vozík SELVO 4800.
12. Žalovaný navrhl všechny žaloby zamítnout. Má za to, že napadená rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem a vznesené námitky nejsou důvodné. Argumentací žalobce, která se opakuje v žalobních námitkách, se žalovaný velmi podrobně zabýval v napadených rozhodnutích, na něž odkázal.

Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
14. Spor o celní sazební zařazení vozíku SELVO 4800, potažmo SELVO 4250, mezi žalobcem jako dovozcem zboží a žalovaným, započal již v roce 2016, kdy celní úřad jako správní orgán 1. stupně i žalovaný opakovaně zařadili vozík pod položku 8703 10 18 KN a doměřili clo. Žalobce proti rozhodnutím o doměření cla podal správní žaloby; o těchto bylo rozhodnuto jednak rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, č. j. 22 Af 78/2016–40 ze dne 22. 3. 2018, proti kterému byla podána žalovaným kasační stížnost, která byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Afs 125/2018-38 ze dne 27. 6. 2018, a dále bylo v právně

shodné věci rozhodnuto rozsudkem Městského soudu v Praze, č. j. 5 Af 12/2017-172 ze dne 9. 3. 2020.

15. Lze připomenout, že správní soudy při svém rozhodování zaujaly jednotné stanovisko a vozík SELVO 4800 zařadily pod podpoložku 8713 10 00 KN. Braly přitom v úvahu zejména účel použití předmětného vozíku a jeho speciální rysy k ulehčení handicapu, jež ho významně odlišují od běžných vozidel pro přepravu osob. Soudy vycházely ze závěrů plynoucích z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 26. 5. 2016, *Invamed Group* a další, C-198/15, dále ze skutečnosti, že rozhodnutím Ministerstva dopravy o schválení technické způsobilosti vozidla č. 9172 ze dne 24. 4. 2014 byl předmětný vozík zařazen do kategorie „Ostatní vozidla, Invalidní vozíky“; když ze základního technického popisu vyplývá, že vozík je určen výhradně pro držitele průkazu TP, ZTP, ZTP/P, tedy osoby s postižením, čemuž odpovídá také účel použití. Vozík SELVO 4800 navíc splnil zákonem stanovené podmínky pro zdravotnický prostředek, o čemž svědčí rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv, které bylo vydáno v souladu se zákonem č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích. Soudy připustily, že vozík SELVO 4800 se svým vzhledem liší od obecného povědomí o vzhledu invalidního vozíku, atypičnost výrobku nicméně nemůže vést k tomu, aby byl vozík zařazen do jiné položky. Kritériem pro sazební zařazení zboží je i účel použití výrobku, dále zohlednění, které funkce výrobku jsou hlavní a které vedlejší z pohledu spotřebitele, i způsob, jakým výrobcí či prodejci daný produkt na trhu nabízejí. Podstatné je objektivní posouzení předmětného vozíku, který nese prvky pro ulehčení handicapu a jeho primárním účelem je usnadnění pohybu lidem s tělesným postižením.
16. Výše uvedená judikatura vznikla za účinnosti nařízení Komise (ES) č. 718/2009, kdy v tomto období byla problematika sazebního zařazování výrobků podobných předmětnému vozíku SELVO 4800 řešena opakovaně, a to jak Výborem pro celní kodex, tak judikaturou Soudního dvora EU, přičemž Soudní dvůr se dvakrát zabýval problematikou zařazení zboží do podpoložek 8703 10 18 a 8713 10 00 KN a v obou případech se věc týkala sazebního zařazení elektrických vozíků (rozsudek ve věci *Invamed Group* a další, C-198/15, ECLI:EU:C:2016:362; rozsudek ve věci *Lecson Elektromobile GmbH*, C-12/10, ECLI:EU:C:2010:823). Za účinnosti nařízení Komise (ES) č. 718/2009 byla rovněž vydána všechna prvostupňová rozhodnutí v nyní posuzovaných sporech.
17. Po podání zde projednávaných žalob krajský soud zjistil, že Nejvyšší správní soud v řízení vedeném pod sp. zn. 10 Afs 134/2020 přerušil řízení do doby rozhodnutí Soudního dvora EU o předběžných otázkách, které k posouzení Soudnímu dvoru zároveň předložil, a to: a) zda může být vozík zařazen do čísla 8713 KN navzdory vysvětlivkám, které z tohoto čísla vylučují vozidla s odděleným řídicím sloupkem a s rychlostí přesahující 10 km/h; b) zda prováděcí nařízení Komise č. 718/2009 dopadá – kromě vozidel v něm popsanych- i na vozík SELVO; c) požádal o vyjasnění, jak vykládat neurčitý pojem „invalidé“, který byl v rozsudku *Invamed Group* vyložen pomocí neurčitého pojmu „nikoli nevýznamné omezení chůze“. Vzhledem k tomu, že v projednávaných věcech směřovaly primární námitky vůči sazebnímu zařazení vozíků SELVO, dospěl krajský soud k závěru, že výsledek řízení vedený u NSS pod sp. zn. 10 Afs 134/2020 může mít zásadní vliv na rozhodování v projednávané věci, proto řízení nyní spojená pod sp. zn. 22 Af 14/2022 přerušil do skončení řízení sp. zn. 10 Afs 134/2020 u Nejvyššího správní soudu.
18. Ke zdejšímu soudu bylo žalobcem dále podáno 7 žalob (nyní spojené v řízení sp. zn. 22 Af 21/2022), jimiž byla žalobcem napadena správní rozhodnutí, o nichž správní orgán 1. stupně

rozhodl již za platnosti nařízení Komise (EU) č. 2021/1367. Krajský soud v Ostravě usnesením č.j. 22 Af 21/2022 –113 ze dne 31. 8. položil Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku, zda může být elektrický vozík, vyznačující se těmito znaky: čtyři kola (zadní pár proti přepadnutí), polohovatelné a otočné sedadlo s područkami, vodorovná plošina mezi přední a zadní částí vozíku, elektrický motor o výkonu 800 W, který umožňuje vozíku dosáhnout rychlosti až 16 km/hod a dojezdové vzdálenosti až 45 km, elektromagnetická brzda působící na zadní kola, uzavřená řídítka umístěná na odděleném sklopitelném řídicím sloupku a opatřená páčkami, jimiž lze volit rychlost; zařazen pod číslo 8713 90 00 kombinované nomenklatury navzdory Prováděcímu nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021.

19. Soudní dvůr EU předběžné otázky Nejvyššího správního soudu (C-129/23) a Krajského soudu v Ostravě (C-567/23) spojil a rozhodl rozsudkem ze dne 28. 11. 2024. Jelikož byla předběžná otázka zodpovězena, Nejvyšší správní soud rozhodl ve věci sp. zn. 10 Afs 134/2020, a to rozsudkem č.j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025. Odpadl tedy důvod pro přerušení řízení ve věcech spojených pod sp. zn. 22 Af 14/2022 a soud proto rozhodl o pokračování v řízení. Krajský soud při svém rozhodování vycházel jak ze závěrů uvedených v rozsudku Soudního dvora EU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23, BG Technik ze dne 28. 11. 2024, tak v rozsudku NSS č.j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025.
20. Je třeba zdůraznit, že Soudní dvůr na předběžné otázky odpověděl zjednodušeně tak, že vozík SELVO do celní kategorie 8713 KN se sazbou dovozního cla ve výši 0 % nespadá. Krajský soud zde považuje za nutné uvést argumenty z rozsudku Soudního dvora EU citované Nejvyšším správním soudem v rozsudku č.j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025, neboť jsou zásadní pro rozhodnutí ve věci: „Soudní dvůr s odkazem na rozsudek ve věci *Invamed Group* zopakoval, že pojem „invalidé“ označuje osoby s nikoli nevýznamným omezením chůze. Výraz „pro invalidy“ znamená, že vozidlo je určeno jen pro invalidy. Skutečnost, že takové vozidlo mohou případně užívat osoby bez zdravotního postižení, nemá vliv na zařazení do čísla 8713 KN, neboť z důvodu jeho původního určení nevyhovuje jiným osobám, které netrpí invaliditou (bod 41). Zároveň Soudní dvůr odkázal i na dřívější rozsudek ve věci *Lecson Elektromobile*, podle něhož z vysvětlivek k číslu 8713 KN jasně vyplývá, že rozhodující pro zařazení zboží do tohoto čísla jsou speciální prvky pro invalidy a že pod toto číslo spadají vozidla speciálně určená pro dopravu zdravotně postižených osob. Skútry poháněné motorem (pojízdné skútry) vybavené odděleným, nastavitelným sloupkem řízení jsou naopak z tohoto čísla vyloučeny a zařazují se do čísla 8703 KN (bod 43). Vozík SELVO právě takový sloupek má. Nadto jeho maximální rychlost přesahuje 10 km/h. Podle popisu se jeví, že byl navržen zejména pro starší osoby s lehčími zdravotními potížemi, jejichž schopnost chůze je omezena nevýznamně. Nejde tedy o vozidlo určené jen pro invalidy (body 44 a 45). Právě v tom, že se číslo 8703 KN vztahuje na přepravu osob obecně, zatímco číslo 8713 KN se vztahuje zvláště na dopravní prostředky pro invalidy, přitom spočívá rozdíl mezi těmito čísly, vyplývající už z jejich názvů (bod 48). To, že vozík mohou používat invalidní osoby, nebo dokonce že vozík může být k jejich užívání upraven, nemá žádný vliv na jeho zařazení do čísla 8703 KN, neboť jej k celé řadě jiných aktivit mohou používat osoby, které žádné zdravotní postižení nemají, ale které se z různých důvodů přemísťují na kratší vzdálenosti raději jinak než pěšky (bod 49). Protože číslo 8703 KN vyložil Soudní dvůr už v rozsudku *Lecson Elektromobile* tak že pod ně spadají vozidla se stejnými znaky a vlastnostmi, jak má vozík SELVO, není nezbytné analogicky použít nařízení Komise č. 718/2009 na sazební zařazení vozíku do tohoto čísla (bod 50).“

21. Po rozsudku Soudního dvora o předběžné otázce se žalobce k tomuto rozsudku vyjádřil; podle názoru žalobce Soudní dvůr překročil svou pravomoc, neboť sám vyloučil zařazení vozíku do položky 8713 KN, ačkoliv toto měl ponechat na vnitrostátních soudech. Protože o sazebním zařazení zboží mají rozhodovat vnitrostátní soudy, měl by krajský soud respektovat své dřívější rozhodnutí i dřívější rozhodnutí NSS a rozhodnout stejně. Žalobce navrhl, aby soud jmenoval znalce, který určí, zda má vozík SELVO charakteristiky určující jeho použití invalidními osobami. Dále dle žalobce Soudní dvůr překročil svou pravomoc také tím, že určil, jaké druhy osob anebo postižení lze podřadit pod pojem „osoba s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“. Závěr Soudního dvora, že starší osoby s lehčími zdravotními potížemi nelze považovat za osoby, jejichž schopnost chůze je omezena nikoli nevýznamně, je nepodložený a nepřezkoumatelný; nelze jej tak použít ani jako vodítko pro rozhodování vnitrostátních soudů. Právě u starších lidí má omezená schopnost chůze mnohdy podstatný vliv na jejich každodenní pohyblivost a vyžaduje asistenci (např. speciální pomůcky). Přitom existuje nespočet druhů a důvodů omezení chůze u této skupiny lidí. Stejně tak je široké i spektrum dalších osob s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze, kterým je vozík SELVO určen a které jej budou využívat.
22. Krajský soud vznesené žalobní námitky neshledal důvodnými. Je skutečností, že krajský soud nyní překonává (nejen svou) dřívější judikaturu uvedenou výše. K překonání judikatury dochází na základě rozhodnutí Soudního dvora, když v posuzované věci jde o výklad unijního práva a Soudní dvůr je nejvyšším unijním soudním orgánem, jehož závazný výklad unijního práva je třeba respektovat. Dle názoru krajského soudu je zvláště důležité, že sám žalobce opakovaně v žalobách zdůraznil, že vozík SELVO je určen „pro usnadnění pohybu osob se sníženou pohyblivostí“. Nejde tedy o umožnění pohybu invalidům, kteří se bez kompenzační pomůcky pohybovat nemohou, ale právě jen usnadnění pohybu osobám, typicky, ale nejen, v seniorském věku, pro něž je pohyb na delší vzdálenosti z nejrůznějších důvodů obtížný. Dalším zásadním prvkem je existence odděleného, nastavitelného sloupku řízení; ten brání čelnímu přístupu ke klikám ode dveří, k pracovní ploše, takže je nutné z vozíku sesednout, případně se natahovat či najíždět bokem, což je pro invalidní osoby, jimž zdravotní stav neumožňuje pohybovat se samostatně, velmi diskomfortní.
23. Žalobce v žalobách opakovaně zdůraznil speciální prvky vozíku ulehčující invaliditu, jako argument pro sazební zařazení do podpoložky 8713 KN. Dle rozsudku NSS č.j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025 však vozík SELVO žádné takové prvky nemá. *„Znaky, které vyzdvihuje žalobkyně (polohovatelné a otočné sedadlo s područkami; protiskluzová plošina na chodidla; doplňková sada kol proti naklánění; integrované ovládání, s možností nastavit ovládání jednou rukou; elektromagnetická brzda, která vozík zastaví, jakmile se uvolní pákový ovladač), vozík nijak nepředurčuje k tomu, aby jej užívali právě a jen invalidé (k plošině na chodidla a ke kolům proti naklánění viz Lecson Elektromobile, bod 22). Vozík je díky těmto znakům lépe ovladatelný, pohodlnější anebo bezpečnější prakticky pro každého uživatele. Samozřejmě že například polohovatelné a otočné sedadlo usnadní nasedání a jízdu i invalidům, ale stejně tak i jiným uživatelům, zejména starším a hůře se pohybujícím osobám (které však invalidní nejsou). Nejde zkrátka o natolik speciální znaky, aby díky nim bylo možné vozík považovat za určený jen pro invalidy a kvůli nim zároveň za nepoužitelný či nevhodný pro jiné osoby. Soudní dvůr při rozhodování o předběžné otázce žádné speciální prvky neviděl, a nevidí je teď ani desátý senát. Proto uzavírá, že vozík SELVO není „vozík pro invalidy“ podle čísla 8713 KN. Naopak jde o vozík určený pro přepravu osob obecně, a tedy spadá do čísla 8703 KN.“*

24. S využitím závěrů z rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23 ze dne 28. 11. 2024 a rozsudku NSS č.j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025 krajský soud vyhodnotil i vznesené žalobní námitky. K námitce, že se žalovaný dopustil pravé retroaktivity, která má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, a to aplikací prováděcího nařízení Komise EU č. 2021/1367 ze dne 6. 8. 2021, které vstoupilo v platnost dne 6. 9. 2021, krajský soud uvádí, že námitka není důvodná, jelikož žalovaný nařízení Komise EU č. 2021/1367 přímo neaplikoval, pro účely sazebního zařazení jej nepoužil a pouze na ně odkázal na podporu svých závěrů.
25. Druhá žalobní námitka je prakticky totožná s první, když žalobce tvrdí, že žalovaný v rozporu se zásadou právní legitimacy a právní jistoty vyčkal s rozhodnutími o odvolání až do vydání citovaného nařízení Komise, neboť jinak by byl nucen rozhodnout v souladu s judikaturou správních soudů. Krajský soud jednak opakuje, že žalovaný nařízení přímo neaplikoval, pouze jím své závěry podpořil, což je legitimní a není důvodem pro zrušení správního rozhodnutí. Dále konstatuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí velmi konkrétně vymezil proti dosavadní judikatuře správních soudů, což vzhledem ke složitosti zkoumané otázky a její provázanosti s unijním právem, vedlo k přerušení řízení. Žalovaný podrobně rozebral jednotlivé znaky sporného vozíku (SELVO 4800 i SELVO 4250) a dovodil, že žádný ze znaků nepředurčuje vozík k použití pouze invalidními osobami, respektive, že vozíky nemají speciální prvky ulehčující invaliditu. Konstatoval, že jde o univerzální dopravní prostředek, splňující veškeré podmínky, které dopadají na vozidla pro provoz na pozemních komunikacích, určený pro použití kýmkoliv. Naproti tomu invalidní vozíky ve smyslu celního zařazení do položky 8713 KN jsou zřetelně navrženy pro osoby, jimž zdravotní stav neumožňuje pohybovat se samostatně. Konstrukce vozíku SELVO je uzpůsobena jen pro zvýšení pohodlí starších a hůře se pohybujících osob. Žádnou speciální úpravu pro použití invalidními osobami nemá, oproti invalidním vozíkům má naopak řadu „omezení“ – pro invalidy může být příliš rychlý, kvůli svým rozměrům a hmotnosti znemožňuje či výrazně ztěžuje cestování hromadnými dopravními prostředky, použití výtahů, schodolezů, nájezdových ramp atd. Žalovaný uzavřel, že celkově je patrné, že pro osoby s nejvyšším stupněm invalidity (ZTP/P) vozík vhodný spíše není. Vzhledem k výše uvedeným závěrům rozsudku Soudního dvora i rozsudku Nejvyššího správního soudu, se krajský soud ztotožnil s argumentací žalovaného a námitku má za nedůvodnou.
26. Ve třetí žalobní námitce žalobce uvedl, že žalovaný vytvořil na základě subjektivních ničím nepodložených domněnek z deklarovaného zboží žalobce zcela jiné zboží tak, aby ho mohl následně zařadit do jiné kategorie a odůvodnit to vývojem a výsledky expertních jednání orgánů EU ve věci sazebního zařazení zboží. Toto jednání žalovaného je projevem nepřipustné libovůle a překročení mezí správního uvážení, což má za následek nezákonnost rozhodnutí a je důvodem pro jeho zrušení. Ani tato námitka není důvodná. Krajský soud opakuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí velmi podrobně vypořádal se všemi znaky vozíku SELVO a prvky ulehčujícími jeho použití invalidními osobami. Krajský soud nemůže souhlasit se vznesenou žalobní námitkou, zvláště vzhledem k její obecnosti, když žalobce blíže nevysvětlil, co považuje za „subjektivní ničím nepodložené domněnky“ žalovaného. Žalovaný se velmi konkrétně a podrobně zabýval jednotlivými technickými znaky vozíků SELVO a krajský soud v napadeném rozhodnutí „subjektivní a nepodložené domněnky“ nenalezl.
27. V další žalobní námitce žalobce uvedl, že deklarované zboží – vozík SELVO 4800 i SELVO 4250, splňuje zákonem stanovené podmínky pro zdravotnický prostředek a žalovaný není

kompetentní k tomu, aby rozhodoval o tom, zda se jedná o zařízení určené pro invalidy či nikoliv. K této otázce se vyjádřil Soudní dvůr ve svém rozsudku (bod 53), v němž uvedl, že způsob, jakým je se zbožím nakládáno na základě vnitrostátní právní úpravy sledující jiné cíle než sazební zařazení do kombinované nomenklatury, není rozhodující pro účely zařazení do kombinované nomenklatury. Tato námitka tak není důvodná.

28. Žalobce dále tvrdil, že bez ohledu na existenci nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 se zboží žalobce zařazuje dle dosavadní judikatury do čísla 8713 KN a celní orgány včetně žalovaného jsou povinny toto zařazení respektovat. Zařazením deklarovaného zboží v rozporu s dosavadní judikaturou se žalovaný dopustil nezákonného postupu a porušení subjektivních práv žalobce, je to projevem porušení zásady rovnosti a legitimního očekávání, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud námitku nepovažuje za důvodnou. Jak již bylo popsáno výše, sazební zařazení vozíku SELVO vedlo k opakovaným soudním sporům. Judikaturou, kterou žalobce v námitce označuje jako „dosavadní“ je zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 4 Afs 125/2018-38 ze dne 27. 6. 2018. Nicméně desátý senát Nejvyššího správního soudu měl o správnosti závěrů citovaného rozsudku pochybnosti, proto se obrátil na Soudní dvůr s předběžnými otázkami. Na základě jejich zodpovězení, jak již bylo podrobně rozebráno výše, je dosavadní judikatura překonána a není pochyb o zařazení vozíku SELVO do položky 8703 KN. Jak je řečeno v rozsudku NSS č.j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025: *„Současně tím Soudní dvůr překonal dřívější vnitrostátní judikaturu, podle které tentýž vozík pod číslo 8713 KN spadá. Ukázal-li se názor čtvrtého senátu NSS (resp. jeho výklad unijního práva) ve věci 4 Afs 125/2018 jako nesprávný, desátý senát ani nemůže rozhodnout stejně. Pokud stěžovatelka požaduje, aby desátý senát respektoval dřívější rozsudek čtvrtého senátu, zároveň jej tím vyzývá, aby nerespektoval rozsudek Soudního dvora. Její požadavek přitom vychází z mylného předpokladu, že ve věcech sazebního zařazení je Soudní dvůr v podstatě jen nějaký poradní orgán a že konečné slovo vždy mají vnitrostátní soudy. Tak tomu ale není. Soudní dvůr je i v těchto věcech nejvyšším unijním soudním orgánem jehož závazný výklad (unijního) práva je třeba respektovat.“*
29. Následující žalobní námitkou žalobce namítal, že tím, kdo určuje účel zboží, není Komise EU, Výbor pro celní kodex ani celní úřady, ale jsou to právě vnitrostátní orgány a jimi vydané dokumenty a konečně samotný charakter a způsob využití zboží. Krajský soud znovu odkazuje zejména na bod 53 rozsudku Soudního dvora EU, podle kterého způsob, jakým je se zbožím nakládáno na základě vnitrostátní právní úpravy sledující jiné cíle než sazební zařazení do kombinované nomenklatury, není rozhodující pro účely zařazení do kombinované nomenklatury. K charakteru a využití zboží soud rovněž opakuje již výše uvedené argumenty, zejména vyhodnocení jednotlivých znaků vozíku a fakt, že žádný ze znaků nepředurčuje vozík k použití **pouze** invalidními osobami. Vozík nemá takové speciální znaky, aby jej díky nim bylo možné považovat za zboží jen pro invalidy a kvůli nim zároveň nevhodný pro jiné osoby. Ani tato námitka není důvodná.
30. Poslední námitkou, společnou pro všechny tři žaloby, žalobce namítl, že správní orgán 1. stupně i žalovaný se dopustili ve správním řízení s žalobcem účelových průtahů, které svým významem mají za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Touto námitkou má žalobce zřejmě na mysli již výše vypořádanou námitku, že žalovaný v rozporu s principem právní jistoty vyčkal s rozhodnutími o odvolání až do vydání nařízení Komise EU č. 2021/1367 ze dne 6. 8. 2021, které vstoupilo v platnost dne 6. 9. 2021. Krajský soud námitku nepovažuje za důvodnou a odkazuje na argumenty vznesené v předchozích bodech rozsudku.

31. V řízení vedeném pod sp. zn. 22 Af 14/2022 žalobce uplatnil jako námitku své tvrzení, že při vydání napadeného rozhodnutí došlo k procesnímu pochybení na straně žalovaného, neboť žalovaný potvrdil napadené rozhodnutí, ale ve výroku nezamítl odvolání žalobce. Dalším procesním pochybením podle žalobce je, že nedošlo k vyřízení stížnosti žalobce ze dne 4. 1. 2020. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Žalovaný se k námitkám vyjádřil v žalobní replice ze dne 15. 7. 2022, v níž vysvětlil svůj procesní postup, když jako odvolací orgán rozhodl o podaném odvolání žalobce tak, že podle ustanovení § 116 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „DŘ“) prvostupňové rozhodnutí změnil. Žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí přesně popsal změny a závěrem výroku doplnil, že v ostatním zůstává prvostupňové rozhodnutí beze změny. Žalovaný vázán ustanovením § 116 odst. 1 DŘ v situaci, kdy prvostupňové rozhodnutí změnil, byť pouze v jedné jeho části, nemohl již prvostupňové rozhodnutí potvrdit, a zároveň nemohl žalobcem podané odvolání zamítnout. Postup žalovaného krajský soud aprobejuje jako správný a souladný s DŘ.
32. K námitce procesního pochybení v podobě nevyřízení stížnosti žalobce ze dne 4. 1. 2020 žalovaný v žalobní replice uvedl, že dle § 261 DŘ má osoba zúčastněná na správě daní právo podat správci daně stížnost proti nevhodnému chování jeho úředních osob nebo proti postupu správce daně, neposkytuje-li daňový zákon jiný prostředek ochrany, stížnost je tedy subsidiární prostředek ochrany. Žalovaný s ohledem na průběh řízení posoudil stížnost žalobce dle jejího obsahu jako vyjádření v rámci zahájeného daňového řízení, nikoli jako stížnost. Stížnost dle DŘ totiž není přípustným opravným prostředkem ochrany proti zahájení daňového řízení, tím je odvolání, v němž je daňové řízení přezkoumáváno jako celek. Žalovaný proto dospěl k závěru, že prošetření postupu správního orgánu 1. stupně při zahájení řízení postupem dle § 261 DŘ není přípustné a nelze je v daném případě provést, protože žalovaný je vázán zásadou dvouinstančnosti daňového řízení a není nadán pravomocí přikázat správnímu orgánu 1. stupně, aby zastavil zahájené daňové řízení, když takový postup nemá oporu v DŘ. Tento názor byl potvrzen i rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č.j. 25 A 111/2019-30 ze dne 30. 9. 2019, který ve výroku I. rozhodl, že zásah celního úřadu spočívající ve výběru jistoty je nezákonný, ale ve výroku II. odmítl zbylé žalobní návrhy, kterými se žalobce domáhal, aby soud označil za nezákonný také postup celního úřadu spočívající v nezařazení zboží do podpoložky KN 8713 a aby soud přikázal celnímu úřadu zařadit předmětné zboží do podpoložky KN 8713, což bylo také obsahem stížnosti žalobce ze dne 4. 1. 2020. Krajský soud se i zde ztotožnil s argumentací žalovaného a vznesenou námitku nepovažuje za důvodnou.
33. Poslední žalobní námitka je uvedena v žalobách ve věci sp. zn. 22 Af 15/2022 a 22 Af 16/2022, jež se obě týkaly vozíků SELVO 4250. Zde vznesl žalobce námitku, že i kdyby bylo možné nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 aplikovat na vozík SELVO 4800, není možné jej aplikovat na vozík SELVO 4250, neboť parametry tohoto typu vozíku neodpovídají výše citovanému nařízení, když vozík SELVO 4250 je menší, lehčí a pomalejší než vozík SELVO 4800. Krajský soud konstatuje, že je skutečností, že vozík SELVO 4250 oproti vozíku SELVO 4800 má menší rozměry, když vozík SELVO 4250 má délku 1 100 mm, šířku 550 mm, výšku 960 mm a rozvor 780 mm, hmotnost 60 kg, maximální přípustnou hmotnost 210 kg; zatímco SELVO 4800 má délku 1 220 mm, šířku 630 mm, výšku 1 250 mm a rozvor 820 mm, hmotnost 108 kg, maximální přípustnou hmotnost 238 kg a dále, že nejvyšší rychlost vozíku SELVO 4250 je 10 km/h, zatímco nejvyšší rychlost vozíku SELVO 4800 je 16 km/h.

34. Sám žalobce však v odvoláních proti rozhodnutím správního orgánu 1. stupně opakovaně uvedl, že vozíky SELVO 4250 a SELVO 4800 se v rysech relevantních pro sazební zařazení v zásadě shodují. Žalovaný toto tvrzení žalobce nezpochybnil a v napadených rozhodnutích týkajících se vozíku SELVO 4250 posoudil podrobně jednotlivé znaky vozíku s ohledem na jeho sazební zařazení. Dospěl k závěru, že vozík SELVO 4250 splňuje veškeré podmínky stanovené pro vozidla určená pro provoz na pozemních komunikacích, určené pro použití libovolným uživatelem, a naopak vozík SELVO 4250 není invalidním vozíkem, není primárně určen pro použití invalidními osobami a nemá znaky ulehčující invaliditu, když vyhodnotil všechny znaky vozíku, které dle názoru žalobce odůvodňují jeho zařazení do podpoložky 8713 KN jako invalidní vozík. Krajský soud má tuto žalobní námitku za nedůvodnou. Je pravdou, že vozík SELVO 4250 má maximální rychlost 10 km/h, tato je však pouze jedním ze znaků uvedených ve vysvětlivkách k číslu 8713 KN, tedy zboží zařazené jako invalidní vozíky. Podle krajského soudu výše citované závěry Soudního dvora EU i Nejvyššího správního soudu dopadají bez dalšího i na vozík SELVO 4250, když sám žalobce v průběhu správního řízení zdůrazňoval, že oba typy vozíku mají stejné prvky ulehčující invaliditu (viz bod 24 rozsudku). Vozík SELVO 4250 je pouze „menší variantou“ vozíku SELVO 4800, má oddělený, nastavitelný sloupek řízení, naopak nemá žádné speciální prvky usnadňující invaliditu ani speciální znaky, aby jej díky nim bylo možné považovat za zboží jen pro invalidy a kvůli nim zároveň nevhodný pro jiné osoby. Krajský soud má za to, že pouze nižší maximální rychlost vozíku nemůže být posuzována odděleně od ostatních znaků a zdůrazňuje, že se při svém rozhodování neřídil vysvětlivkami ke kombinované nomenklatuře, nýbrž odpovědí Soudního dvora EU a jeho vysvětlením pojmů *invalidé, speciální prvky ulehčující invaliditu a vozík pro invalidy*, tak jak jsou již výše v rozsudku popsány.
35. Lze tedy shrnout, že i vozík SELVO 4250 je nutné s ohledem na uvedené, byť i s přihlédnutím k některým dílčím technickým odlišnostem, zařadit do položky 8703 KN.
36. Pokud se týče skutečností uvedených žalobcem v jeho vyjádření k rozsudku Soudního dvora EU, lze krátce shrnout, že Soudní dvůr EU nepřekročil svou pravomoc, když uvedl, že starší osoby s lehčími zdravotními potížemi nelze považovat za „osoby s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“. Byl to totiž právě Soudní dvůr, který takto (v rozsudku Invamed Group) definoval pojem „invalidé“. Nemohl tedy překročit pravomoc tím, že svou vlastní obecnou definici vyjasnil.
37. Krajský soud má shodně se závěry vyslovenými v rozsudku desátého senátu NSS za to, že zda vozík na rozdíl od jiných dopravních prostředků má, či nemá znaky a vlastnosti určující jeho použití invalidními osobami, není natolik odborná otázka, na kterou by mohl a musel odpovědět jen znalec. Proto nebylo na místě vyhovět návrhu žalobce na ustanovení znalce.

Závěr a náklady řízení

38. Krajský soud s ohledem na uvedené žaloby jako nedůvodné podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
39. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 6. března 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu